

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO, PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA ORAZ HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 23 stycznia 1957 r.

w sprawie działalności warsztatów rzemieślniczych w zakresie produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych.

W celu zwiększenia dostawy przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych na zaopatrzenie rynku odpowiednio do możliwości surowcowych i przy zachowaniu czynnika pełnej planowości w zakresie rozwoju przemysłu uspołecznionego, na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. z 1949 r. Nr 21, poz. 135 i z 1952 r. Nr 44, poz. 300), art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494), art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 148) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Spożywczego (Dz. U. Nr 30, poz. 140), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła (Dz. U. Nr 60, poz. 410 z późniejszymi zmianami) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się rzemieślniczym warsztatom na produkcję dopuszczonych do obrotu w myśl obowiązujących przepisów wędlin, wyrobów wędliniarskich, kaszanek i wyrobów garmazeryjnych z mięsa wieprzowego, wołowego, cielęcego, baraniego i końskiego oraz w zależności od potrzeb rynku i możliwości surowcowych — również z mięsa drobiu i królików, z zachowaniem warunków określonych przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Uruchomienie produkcji wymienionej w § 1 przez rzemieślnicze warsztaty w określonej miejscowości może nastąpić w jednym z następujących przypadków:

1) w razie wykorzystania zdolności produkcyjnej w przetwórstwach uspołecznionych działających na terenie danej miejscowości lub powiatu, przy jednoczesnym stwierdzeniu

niezaspokojenia popytu ludności na wędliny, wyroby wędliniarskie, kaszanki i wyroby garmazeryjne w ramach limitów surowcowych,

2) w razie niemożności sprowadzania przetworów, o których mowa w pkt 1, z uspołecznionych przetwórnictw działających w sąsiednich miejscowościach lub powiatach bądź gdy sprowadzanie ich jest ze względów gospodarczych nieuzasadnione,

3) w razie uzasadnionej odmowy produkowania przez przemysł uspołeczniiony niektórych asortymentów, dopuszczonych do obrotu na podstawie zarządzenia nr 58 Ministrów Przemysłu Spożywczego i Handlu Wewnętrznego z dnia 17 września 1956 r. w sprawie asortymentów wędlin, wyrobów wędliniarskich i kaszanek przeznaczonych na zaopatrzenie rynku.

2. Zezwolenie na przerób mięsa (§ 5) przez warsztaty rzemieślnicze, o których mowa w ust. 1 pkt 3, może być udzielone na produkcję tych asortymentów, których dotyczy odmowa przemysłu uspołecznionego.

§ 3. O celowości uruchomienia w określonej miejscowości rzemieślniczych warsztatów decyduje wojewódzki zarząd handlu w porozumieniu ze zjednoczeniem przemysłu mięsnego, oddziałem okręgowym Związku Spółdzielni Spożywców bądź wojewódzkim związkiem gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — na wniosek zarządu (wydziału) handlu przyzium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

§ 4. Na wniosek zarządów (wydziałów) handlu przyzium powiatowych (miejskich) rad narodowych wojewódzki zarząd handlu w porozumieniu ze zjednoczeniem przemysłu mięsnego, oddziałem okręgowym Związku Spółdzielni Spożywców, wojewódzkim związkiem gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz wojewódzkim zarządem przemysłu terenowego ustala orientacyjnie wysokość produkcji rocznej wędlin, wyrobów wędliniarskich i kaszanek z podziałem na kwartały dla rzemieślniczych warsztatów w poszczególnych powiatach (miastach).

§ 5. 1. Karty rzemieślnicze dla warsztatów rzemieślniczych wydają wydziały przemysłu przyzium powiatowych (miejskich) rad narodowych,

2. Zezwolenia na przerób mięsa i obrót jego przetworami dla rzemieślniczych warsztatów, o których mowa w § 4, wydają zarządy (wydziały) handlu prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych.

3. W zezwoleniach (ust. 2) zostaną ustalone warunki niezbędne do zabezpieczenia prawidłowego i zgodnego z przepisami przerobu mięsa i obrotu jego przetworami oraz zasirzenie, że:

- a) zezwolenie może być cofnięte, gdy na podstawie planu wojewódzkiej sieci rzemieślniczych warsztatów masarskich prowadzenie warsztatu okaże się zbędne,
- b) zezwolenie może ulec ograniczeniu do produkcji niektórych tylko asortymentów nie produkowanych przez uspołeczniony przemysł lub produkowanych w niedostatecznej ilości,
- c) zezwolenie zostanie cofnięte w razie stwierdzenia, że prowadzący warsztat dokonywał zakupu żywca lub mięsa z naruszeniem zakazu określonego w § 6 ust. 1.

§ 6. 1. Zakazuje się dokonywania zakupu żywca lub mięsa bezpośrednio od producentów albo na targach i jarmarkach. Zaopatrzenie rzemieślniczych warsztatów w surowiec (masę mięsno-tłuszczową) odbywa się w uspołecznionych zakładach obrotu hurtowego mięsem bądź żywcem w ilościach ustalonych rozdzielnikiem zarządu (wydziału) handlu prezydium terenowo właściwej rady narodowej w ramach limitów masy mięsno-tłuszczowej, przewidzianych w planach zaopatrzenia rynku dla danego miasta lub powiatu — po cenach ustalonych dla rzemiosła.

2. Zaopatrzenie rzemieślniczych warsztatów prowadzących produkcję wyrobów garmażeryjnych w surowiec, z wyjątkiem masy mięsno-tłuszczowej, powinno być dokonywane we własnym zakresie.

3. Tryb zaopatrzenia w surowiec rzemieślniczych warsztatów prowadzących produkcję wędlin, wyrobów wędliniarskich, kaszanek i wyrobów garmażeryjnych przez zakłady mięsne ustali Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego w sposób zabezpieczający sprawną pracę zakładów mięsnych.

§ 7. 1. Zjednoczenia przemysłu mięsnego powinny w miarę możliwości zapewnić dostawę osłonek rzemieślniczym warszatom produkującym wędliny, wyroby wędliniarskie i kaszanki.

2. Warsztaty rzemieślnicze, o których mowa w ust. 1, oraz inne prowadzące produkcję wyrobów garmażeryjnych mogą zaopatrywać się w osłonki naturalne i sztuczne również ze źródeł zdecentralizowanych.

§ 8. Rzemieślnicze warsztaty, o których mowa w § 7, mogą zakupywać materiały pomocnicze i przyprawy w hurtowniach uspołecznionych bądź ze źródeł zdecentralizowanych.

§ 9. Jakość wędlin, wyrobów wędliniarskich i kaszanek produkcji rzemieślniczych warsztatów musi odpowiadać normom jakościowym obowiązującym przemysł uspołeczniony.

§ 10. Produkcja w rzemieślniczych warszatom może odbywać się:

- 1) na własny rachunek,
- 2) na zlecenie uspołecznionej jednostki handlu detalicznego.

§ 11. 1. Zaopatrzenie w masę mięsno-tłuszczową potrzebną do produkcji powinno odbywać się w myśl zasad określonych w § 6, z tym że surowiec do produkcji rzemieślniczych warsztatów, o których mowa w § 10 pkt 1, będzie zagwarantowany przez „Zespół Mięсны” powołany zarządzeniem nr 367 Ministra Handlu Wewnętrznego i Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego z dnia 6 lipca 1953 r. w

sprawie usprawnienia zaopatrzenia rynku w mięso i jego przetwory drogą zacieśnienia współpracy między organizacjami handlowymi i przemysłowymi — przy ustalaniu kwartalnych planów zaopatrzenia i produkcji dla wszystkich producentów w oparciu o otrzymany limit surowca.

2. Rzemieślnicze warsztaty, produkujące na zlecenie jednostki handlu uspołecznionego (§ 10 pkt 2) — jako nie objęte planem produkcji przez „Zespół Mięсны” — będą otrzymywały surowiec z uspołecznionych zakładów obrotu hurtowego mięsem, w ramach miesięcznego rozdzielnika na mięso, ustalonego przez zarząd (wydział) handlu prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej dla tejże jednostki.

§ 12. 1. Sprzedaż wędlin, wyrobów wędliniarskich, kaszanek i wyrobów garmażeryjnych następuje:

- 1) w przypadku określonym w § 10 pkt 1 — w uspołecznionej sieci handlu detalicznego albo we własnym punkcie sprzedaży rzemieślniczego warsztatu bądź w innym punkcie prywatnym sprzedaży artykułów spożywczych — zgodnie z rozdzielnikiem zarządu (wydziału) handlu prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej,
- 2) w przypadku określonym w § 10 pkt 2 — tylko w sieci uspołecznionej tego przedsiębiorstwa handlu detalicznego, które zleciło zakładom obrotu hurtowego mięsem wydanie surowca z własnego rozdzielnika.

2. Wojewódzkie zarządy handlu w zależności od lokalnych warunków i potrzeb rynku — opierając się na zasadach podanych w §§ 10, 11 i 12 — ustala szczególne wytyczne, według których będzie się odbywać produkcja w rzemieślniczych warszatom (przerób na zlecenie, na własny rachunek), oraz formy sprzedaży detalicznej (w sieci uspołecznionej lub prywatnej).

§ 13. 1. Sprzedaż wędlin, wyrobów wędliniarskich, kaszanek i wyrobów garmażeryjnych pochodzących z produkcji rzemieślniczych warsztatów powinna być prowadzona po obowiązujących cenach detalicznych bez względu na to, czy jest dokonywana w sieci uspołecznionej, czy też prywatnej.

2. Rzemieślnicze warsztaty dokonujące sprzedaży wędlin, wyrobów wędliniarskich, kaszanek i wyrobów garmażeryjnych jednostkom handlu detalicznego uspołecznionego i prywatnego powinny udzielać obowiązujących rabatów.

§ 14. W przypadku dostawy do uspołecznionych jednostek handlu detalicznego — wędliny, wyroby wędliniarskie, kaszanki i wyroby garmażeryjne produkcji rzemieślniczej powinny podlegać kontroli odbioru jakościowego zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 15. Wędliny, wyroby wędliniarskie i kaszanki produkcji rzemieślniczej powinny być oznaczone w sposób określony w przepisach dotyczących oznaczania towarów wprowadzonych do obrotu, zgodnie z obowiązującymi przepisami dla przedsiębiorstw uspołecznionych.

§ 16. Rzemieślnicze warsztaty składają zarządom (wydziałom) handlu terenowo właściwych prezydentów rad narodowych miesięczne rozliczenia z otrzymanego surowca (§ 11 ust. 1) oraz z wykonanej produkcji.

§ 17. Zobowiązuje się Państwową Inspekcję Handlową do kontroli przestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 23 stycznia 1957 r.

Minister Przemysłu Spożywczego: M. Hoffmann

Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła: Z. Moskwa

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor